

Olivera Gavrić Pavić

Predstavljanje novog projekata GRUPE AMETIST

"Apstraktno—konkretno"

---

vo je prva u nizu izložba koje slede u okviru ovog novog projekta. Sledeće predstavljanje biće u Pirotu, a zatim u Vranju. Svaki od učesnika ima zadatak da na temu najšireg shvatanja pojmova apstraktno—konkretno odnosno konkretno—apstraktno, uradi dva mozaika 50x50cm i tri crteža 70x50cm, tuš i pero. Osnovni cilj je da se osim razmišljanja o temi projekta, učesnici podstaknu da rade nove radove specijalno za projekt. Na taj način članovi grupe Ametist u galerijskom prostoru izgledaju vrlo kompaktni, radovi su istih dimenzija i zajedničko nastupanje dobija na profesionalnosti i izdvaja se od drugih kolektivnih izložbi mozaika. Članovi grupe su motivisani da stalno rade iznova, čime se zadovoljavaju duhovne premise koje su postavljene u grupi Ametist. U Novom Sadu izlažu: Ivan Pavić, Borislav Nježić, Petar Vujošević, Gordana Šijački, Olivera Gavrić Pavić i gost izložbe po pozivu, Gazanfer Bajram, iz Makedonije.

Nakon šest godina rada grupe Ametist, u kojima je otvoreno preko 20 izložbi mozaika širom Srbije, Crne Gore i Makedonije, održano 9 predavanja na temu mozaika, jedna javna

demonstracija tehnike, posle više uspešno realizovanih projekata, nalazimo se pred novim projektom grupe. Upravo kada se svakome od nas učini da je urađeno jako mnogo u relativno kratkom vremenskom intervalu i kada poželimo da se odmorimo kao što se odmara baštovan gledajući svoj vrt i ubirajući plodove svog rada, susrećemo se, baš sada, sa jednim novim početkom. Taj početak poznaju svi koji žive i kreću se jedino u stvaralačkim naporima, u uzletima i padovima koje prate svaki život duha, oni koji poznaju neprestanu borbu za duhovni, stvaralački i egzistencijalni opstanak.

Upravo to, ovaj novi početak, i spremnost svakog učesnika da se dalje usavršava, da ide napred ne obazirući se na već postignute uspehe, govori o vitalnosti i jačini, koju samo umetnici mogu da imaju. Kada smo u septembru 2006. predstavljali Srbiju i Crnu Goru na svetskom kongresu mozaika u Skoplju, imali smo jasnu svest, poput naših slavni uzora (arheologa Gordane Cvetković Tomašević i njenog supruga slikara Aleksandara Tomaševića), da smo mi prethodnica, da upravo mi, umetnici, bez ičije pomoći možemo pomeriti granice i otključati vrata koja niko drugi ne može da otvori. Iako sami, bez zvanične podrške državnih institucija, znali smo da svedočenjem svog ličnog umetničkog i kulturnog identiteta, svedočimo jednu drugačiju priču o ljudima sa ovih prostora, jednu istinu. Na taj

način i mi, umetnici okupljeni u grupi Ametist i noseći ime ovog prelepog kamena, kamena duhovnosti i čistote, verujemo da umetnost ima preobražavajuću moć. Slažući kamen po kamen u sliku mi se ogledamo i u konkretnoj predstavi i u apstraktnom kamenu. Od kamena učimo i u

kamenu se izražavamo. Pronalazimo kamen kao konkretan predmet, kao osnovnu jedinicu mozaika, a istovremeno ga poimamo apstraktno, kao drugo ja, kao Ametist. U toj igri i kamen i čovek su jedno, jedna Istina za kojom stalno tragamo.